

Câu chuyện đầu năm về Thương phế binh VNCH

VRNs (21-02-2015) – Sài Gòn – *Chương trình tri ân Quý Thương phế binh VNCH do Quý cha DCCT Sài Gòn tổ chức* đã diễn ra gần một năm nay cho hơn 1000 Quý ông TPB ở khắp các tỉnh thành trong cả nước.

Qua chương trình này, đa số quý ông đều cảm thấy, mình có cơ hội được gặp lại các anh em trong quân binh chủng Quân lực VNCH, được mọi người đánh giá cao và công nhận giá trị của cuộc sống của họ, sau hơn 40 năm bị lãng quên.

Trong những ngày chuẩn bị đón xuân mới Ất Mùi, VRNs hân hạnh được tiếp chuyện với cha Giu-se Đinh Hữu Thoại, Trưởng Văn phòng Công lý và Hòa bình DCCT-Sài Gòn sẽ chia sẻ với quý vị rõ hơn về công việc tri ân quý TPB VNCH trong năm 2014 vừa qua.

Huyền Trang, VRNs: *Kính thưa Cha, xin Cha cho mọi người một cái nhìn tổng quát về công việc tri ân quý TPB VNCH trong năm 2014 vừa qua ạ?*

Cha Giu-se Đinh Hữu Thoại: DCCT Sài Gòn bắt đầu tổ chức chương trình Tri ân quý TPB VNCH từ ngày 28/4/2014 với con số hơn 400 anh tham dự. Sau đó, các anh thông tin cho nhau và càng ngày càng có nhiều TPB đến nộp hồ sơ ghi danh tham gia. Tính đến thời điểm này đã có 1,413 anh.

Từ ngày 28/4/2014 đến nay chúng tôi còn tổ chức được 1 đợt khám chữa mắt cho 61 anh vào ngày 11/8/2014, 3 đợt khám sức khỏe tổng quát vào các ngày 26/8, 23/9, 31/10 trong năm 2014 và 2 đợt hôm 9/1 và 6/2/2015. Đầu năm nay chúng tôi cũng tổ chức ngày họp mặt tri ân hôm 12/1 thay cho ngày mà chúng tôi dự kiến là dịp Giáng sinh và cuối năm 2014, nhưng vì bận công việc mục vụ chúng tôi không làm được. Ngoài ra, sau mỗi một đợt khám sức khỏe, chúng tôi tổ chức chi trả bảo hiểm y tế cho những anh đã mua tại địa phương, cấp phát xe lắ, xe lăn, nạng, gậy và kính mắt.

**Đã có tổng cộng 5 đợt khám sức khỏe cho:
585 ông thương phế binh VNCH**

Tổng cộng cả 5 đợt, chúng tôi đã khám sức khỏe cho: 585 anh

Chi trả Bảo hiểm Y tế: 175 anh

Cắt kính mắt: 132 anh

Cấp xe lác: 157

Cấp xe lăn: 53

Cấp nạng nách: 62

Cấp gậy: 19.

Các hoạt động khác:

- Các Phê binh VNCH qua đời: 11 người

1. Nguyễn Văn Xúp (Sài Gòn, 7/2014)
2. Lê Xuân (Bình Phước, 8/2014)
3. Vinh sơn Nguyễn Hoàng Hiệp (SG, 8/2014)
4. Đào Văn Thành (8/2014)
5. Phê-rô Đinh Văn Phước (9/2014)
6. Phan Cơ Hữu (10/2014)
7. Nguyễn Văn Còn (10/2014)
8. Võ Thành Tâm (SG, 12/2014)
9. Phan Văn Hoàng (Tiền Giang, 1/2015)
10. Nguyễn Văn Đục (SG, 1/2015)
11. Nguyễn Văn Xương (SG, 2/2015)

Giúp chi phí toàn bộ đám tang: 1 trường hợp
Phúng điếu và hỗ trợ: 10 trường hợp

- Thăm Phế binh đau ốm nằm bệnh viện, giúp chi phí hỗ trợ thuốc và viện phí rất nhiều trường hợp.

Huyền Trang, VRNs: Các con số Cha vừa chia sẻ được phân bổ về địa lý như thế nào, ngoài TP Sài Gòn ra thì các tỉnh nào có TPB tham dự chương trình ạ?

Cha Giu-se Đaminh Hữu Thọ: Trong 1,413 TPB thì có 979 anh sinh sống tại vùng Sài Gòn, kể cả những anh không có nhà cửa, chỉ sống lầy lắt qua ngày: Vô gia cư (72), số TPB ở SG chiếm tỷ lệ 69.3%. 30.7% còn lại thuộc 25 tỉnh khác như: Đồng Nai - 6.7%, Tiền Giang - 3.9%, Bà Rịa Vũng Tàu - 3.8%, Long An - 3%, An Giang - 2.6%...

Huyền Trang, VRNs: Còn những TPB tuy đã có trong danh sách nhưng họ không có khả năng đến với chương trình vì sức khỏe, hoặc vì gia cảnh, thì Cha có dự định điều gì dành cho họ?

Cha Giu-se Đaminh Hữu Thọ: Đối với những TPB sức khỏe kém, mù, tai biến... không thể tự đi xe khách hay xe buýt, mà lại chỉ sống 1 mình thì việc di chuyển về SG tham dự họp mặt hay nhận quà là cả 1 vấn đề lớn với họ. Chúng tôi cố gắng tìm kiếm những cách khác để chuyển quà cho họ, hoặc có thể tìm kiếm tình nguyện viên đến tận nơi thăm và trao quà cho họ.

Huyền Trang, VRNs: Ngoài chương trình tri ân, chúng con được biết Cha đang tiến hành một chương trình hỗ trợ các hoàn cảnh khó khăn ở bệnh viện hoặc tang lễ, xin Cha cho biết thêm thông tin này ạ?

Cha Giu-se Đaminh Hữu Thọ: Khá nhiều TPB khi phải nhập viện thì người nhà liên lạc với Phòng CLHB [Công Lý Hòa Bình] chúng tôi để mong hỗ trợ chi phí chữa trị. Trừ những bệnh nan y mà chi phí quá lớn và kéo dài thì chúng tôi không dám hứa, nhưng những trường hợp chi phí vài triệu chúng tôi lo được cho họ. Ví dụ như hôm tháng 1/2015 vừa qua, 1 TPB mổ cơ mắt phải tại BV Mắt, chi phí và thuốc men gần \$5 triệu, và hôm 11/2 một TPB khác mổ khối u mắt gần \$3 triệu... thì chúng tôi giúp trọn vẹn chi phí. Khi có 1 TPB qua đời, nếu trong vòng 30km, chúng tôi có TNV [Tình nguyện viên] đến viếng và phúng điếu, bình thường là \$1 triệu. Tuy nhiên nếu thấy gia cảnh khó khăn, chúng tôi hỗ trợ \$5 triệu. Tính đến nay có 11 TPB qua đời, có 1 trường hợp rất khổ, quan tài đặt trong nhà không lọt mà 1 phần lộ ra ngoài, chúng tôi hỗ trợ toàn bộ chi phí tang lễ. Còn những trường hợp ở xa thì chúng tôi gửi phúng điếu, chứ không đến được.

Huyền Trang, VRNs: *Thưa cha, sau gần 1 năm hoạt động thì cha đánh giá như thế nào về các kết quả đã thu được?*

Cha Giu-se Đính Hữu Thọ: Trước hết, chúng tôi phải thừa nhận rằng: có rất nhiều người yêu thương các anh TPB VNCH. Rất nhiều người VN trong và ngoài nước không kìm nổi sự xúc động khi xem những phóng sự của hoạt động tri ân quý TPB VNCH.

Thứ hai, sau gần 10 tháng phụ trách chương trình này, chúng tôi thấy rõ sức mạnh của truyền thông. Chính nhờ những clips về chuỗi hoạt động tri ân quý TPB VNCH mà nhiều người khi xem không nén nổi xúc động, thậm chí rơi nước mắt và thấy rằng phải hy sinh chi tiêu hàng ngày để chia sẻ với những người hơn 40 năm trước đã có công rất lớn trong việc gìn giữ sự an bình cho hậu phương miền Nam VN yên tâm học hành và làm việc.

Xin trích đọc 1 lá thư tôi vừa nhận được hôm 11/2 từ một nhóm thân hữu Seattle-USA gửi về:

Tóm lại, tôi tin rằng càng ngày càng có nhiều người sẵn sàng chung tay nâng đỡ quầng đời còn lại của các anh TPB VNCH. Chúng tôi cũng chợt nghĩ đến việc trong tương lai cũng nên có dự án “làng TPB” cho những anh vô gia cư có nơi cư ngụ. Con số này hiện nay đã gần 100.

Huyền Trang, VRNs: *Thưa cha, điều gì đã làm cản trở sự phát triển cộng đồng trong các mục tiêu của Chương trình Tri ân Quý TPB VNCH ạ? Và cha sẽ khắc phục những khó khăn này ra sao ạ?*

Cha Giu-se Đính Hữu Thọ: Việc tri ân quý TPB VNCH là một việc bác ái, nói đúng hơn là 1 bổn phận của xã hội nói chung, bất kể là bên thắng cuộc hay bên thua cuộc, vì họ là những người lính bảo vệ quê hương trong một giai đoạn lịch sử. Giả sử tôi sinh ra vào thời chiến tranh thì rất có thể cũng là 1 người lính. Thánh Giáo Hoàng Gioan Phaolo 2 cũng từng là 1 người lính ở quê hương Ba Lan của ngài. Đặc biệt hơn, tri ân quý TPB VNCH là 1 việc bổn phận của những người trực tiếp chịu ơn các anh, tức là những người đã từng sống ở miền Nam trước năm 1975. Nhờ những người lính này mà miền Nam VN đã có những ngày tháng yên bình và hạnh phúc. Nói chung, việc tri ân các TPB VNCH là một việc đáng cho cả xã hội phải làm, vì nó giúp cho XH chúng ta nhân bản hơn, biết quan tâm nhau hơn. Việc ấy một cách nào đó giúp cộng đồng VN phát triển toàn diện hơn.

Thế nhưng, với cái tâm thiếu sự thiện của mình, nhà cầm quyền CSVN chủ trương loại trừ những TPB VNCH này. Họ không hề có một chính sách nào cho những người bị thương tật vì chiến tranh của Quân lực VNCH, mà thậm chí còn miệt thị các anh là “ngụy quân, ngụy quyền”. Đã không giúp đỡ họ, nhà cầm quyền này còn sách nhiễu họ không

ngừng. Mỗi khi nhận được quà của đồng đội hay người hảo tâm nào ở ngoại quốc, nhiều ông TPB bị công an mời ra đồn làm việc, hạch hỏi họ đủ điều, đe dọa họ không được nhận bất cứ sự giúp đỡ của ai. Hành vi này của công an VN cũng làm cho một số anh lo lắng, ngại đi gặp nhau vì sợ sự khủng bố tinh thần của công an. Mặc dù chúng tôi ít khi thông báo trước ngày gặp gỡ nhưng khi thông tin ngày họp mặt đến tai công an thì nhiều ông TPB đã bị ngăn chặn không cho đến. Đề khắc phục khó khăn này, đa số các anh TPB đã nói thẳng với công an: *“Nếu các ông làm được như nhà thờ thì chúng tôi đến chỗ các ông, không đến nhà thờ nữa. Chúng tôi quá khó khăn, nên nơi nào giúp đỡ thì chúng tôi đến!”*

Khó khăn thứ 2 là rất nhiều TPB ở xa SG, mà các anh lại di chuyển rất khó khăn vì thương tật để lại trên thân thể. Có những trường hợp đang nằm trên giường bệnh không thể đi đâu được.... Chúng tôi đang cố gắng tìm kiếm TNV đến thăm họ tại tư gia...

Huyền Trang, VRNs: *Thưa cha, qua chương trình Tri Ân quý TPB VNCH, cha muốn gửi thông điệp gì đến với Quý TPB VNCH cũng như Quý khán thính giả đang theo dõi chương trình ạ?*

Cha Giu-se Đình Hữu Thọ: Thật ra, điều chúng tôi nhắm đến trước hết là phục hồi danh dự và điều kiện sống của các anh sau gần 40 năm bị xã hội loại trừ. Các anh là những vị ân nhân của người dân miền Nam VN nhưng lại không được cư xử đúng phẩm giá. Hãy hỏi những người đã sống ở miền Nam từ năm 1954 đến năm 1975 xem có đúng như vậy không. Sự thật là như vậy. Những người lính bảo vệ sự yên lành cho dân, đã phải hy sinh một phần thân thể cho đất nước này phải được đối xử hết sức trân trọng. Một xã hội loại trừ họ là một xã hội vô nhân đạo, xã hội ấy không xứng đáng để người dân tin tưởng.

Nhà cầm quyền chụp mũ và tuyên truyền rằng khi giúp đỡ quý TPB VNCH là chúng tôi “làm chính trị”. Có một số người tin vào những luận điệu tuyên truyền đó. Chúng tôi nghĩ thế này: loan báo TM [Tin Mừng] cho những người bị bỏ rơi là linh đạo của Tu sĩ DCCT. Chúng tôi đang sống đúng linh đạo của mình, ai muốn chụp mũ gì thì cứ chụp. Chúng tôi không bao giờ chùn bước trước tiếng kêu của người nghèo.

Chúng ta cũng cần biết điều này: Đức Hồng Y Angelo Bagnasco, Tổng Giám Mục giáo phận Gê-nô-va đã tuyên bố rằng: *“Chính trị là một hình thức ‘tận tụy vì thiện ích chung’ và như thế, là ‘một sự biểu hiện của bác ái’”*.

Trong Tông Huấn “Niềm Vui Của Tin Mừng” của Đức Thánh Cha Phan-xi-cô viết ở số 182: *“Nếu quả thực ‘việc điều hòa trật tự công bằng của xã hội và nhà nước là một trách nhiệm chính trị’, thì Hội Thánh ‘không thể đứng bên lề cuộc đấu tranh cho công lý’. Mọi Ki-tô hữu, bao gồm cả các mục tử của họ, được kêu gọi bày tỏ quan tâm đối với việc xây dựng một thế giới tốt đẹp hơn...”*

Trong số 205, Đức Thánh Cha viết: “*Chính trị, dù thường bị chê bai, vẫn là một ơn gọi cao cả và một trong những hình thức cao quý nhất của bác ái, khi nó tìm kiếm lợi ích chung*”.

Một giáo dân và là một trí thức viết: “*Khi dân Chúa, nhất là mục tử, dấn thân cho công lý, cho người nghèo, thì vẫn ‘thường bị chê bai’, nhưng con cái Chúa phải dấn thân, vì đó là ‘ơn gọi cao cả’ và ‘một trong những hình thức cao quý nhất của bác ái’*”.

Huyền Trang, VRNs: Con xin chân thành cảm ơn cha Giu-se.

Huyền Trang, VRNs

Nguồn: Internet E-mail by Vũ Văn Chương chuyển

*Đăng ngày Thứ Hai, February 23, 2015
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQTĐ/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH*